

РЕШЕНИЕ

№ 4531

гр. София, 07.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 22.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11286** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба от [фирма] и [фирма] срещу Решение № Ж-664/21.10.2020 г., издадено от КЕВР, с което на дружествата са дадени задължителни указания на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката както следва:

1. В 7-дневен срок от получаване на решението [фирма] за анулира начислените на основание „Справка за коригиране на сметката за електроенергия към Констативен протокол № 653/15.06.2020 г. количества електрическа енергия за обект – туристическа хижа „Сини връх“, находяща се в местността „С. И.“ в землището на [населено място], с ИТН 1066958 и да уведоми [фирма];

2. В 7-дневен срок след получаване на уведомлението от [фирма], [фирма] да анулира фактура № [ЕГН]/23.07.2020 г., издадена на ТД „Д.“-П. с клиентски номер [ЕГН] и ИТН 1066958, на основание посочената в т.1 „Справка за коригиране на сметката за електроенергия към Констативен протокол № 653/15.06.2020 г.“ и при липса на други дължими суми да възстанови доставката на електрическа енергия в обекта;

3. В 7-дневен срок след извършените действия по т. 1 и т. 2, [фирма] и [фирма] да уведомят КЕВР да уведомят Комисията за извършените действия.

В жалбата е изложено становище за нищожност на оспореното решение. Твърди се, че

КЕВР се е произнесла без наличието на компетентност и неправилно е достигнала до извод, че спорът между оператор на разпределителната мрежа и потребител на електрическа енергия относно количеството потребена ел. енергия и съответно дължимите суми за нея е административно-правен, а не граждански такъв и подлежи на разглеждане по общия исков ред по ГПК.

В съдебно заседание жалбоподателите не се представляват. По делото е постъпило становище от процесуалния им представител юрк. Н., в което заявява, че поддържа подадената жалба. Прави възражение за прекомерност на адвокатското или юрисконсултското възнаграждение.

Ответникът- КЕВР – в съдебно заседание се представлява от юрк. Н., който оспорва подадената жалба и моли тя да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - ТД „Д.“- [населено място] – в съдебно заседание не се представлява.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

ТД „Д.“-гр. П. е клиент на [фирма] и [фирма] с клиентски № [ЕГН] за обект – туристическа хижа „Сини връх“, находяща се в местността „С. И.“ в землището на с. Н. с ИТН 1066958.

На 25.04.2017 г. от сътрудници на електроразпределителното дружество е демонтиран и предаден за експертиза електромер с фабричен № 04175946. За извършената подмяна е съставен Констативен протокол за техническа проверка и подмяна на СТИ с № 323946/25.04.2017 г. в присъствието на представител на клиента.

Демонтираното СТИ е поставено в пломбирана безшевна торба и изпратено в БИМ за метрологична експертиза, съгласно чл. 36 от О..

Въз основа на Констативен протокол от метрологична експертиза на средство за търговско измерване с № 653/15.06.2020 г., в който е констатирано, че електромерът е манипулиран и не отчита, електроразпределителното дружество на 16.07.2020 г. е изготвило съгласно чл. 49, ал. 1 от П. „Справка за коригиране на сметката за електроенергия към Констативен протокол № 653/15.06.2020 г.“ с начислени количества ел. енергия в размер на 52 163 кв/ч, въз основа на която електроснабдителното дружество е издало фактура № [ЕГН]/23.07.2020 г. на стойност 7 372,62 лв.

С писмо от 23.07.2020 г. ТД „Д.“- [населено място] е уведомено за извършената корекция от [фирма]. С писмо от 14.08.2020 г. дружеството е оспорило извършената корекция, като на 27.08.2020 г. електрозахранването е било преустановено.

От председателя на управителния съвет на дружеството в КЕВР е подадена жалба, по която е налице произнасяне с Решение № Ж-664/21.10.2020 г., издадено от КЕВР, с което на дружествата са дадени задължителни указания на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката както следва:

1. В 7-дневен срок от получаване на решението [фирма] за анулира начислените на основание „Справка за коригиране на сметката за електроенергия към Констативен протокол № 653/15.06.2020 г.“ от 16.07.2020г. количества електрическа енергия за обект – туристическа хижа „Сини връх“, находяща се в местността „С. И.“ в землището на [населено място], с ИТН 1066958 и да уведоми [фирма];
2. В 7-дневен срок след получаване на уведомлението от [фирма], [фирма] да

анулира фактура № [ЕГН]/23.07.2020 г., издадена на ТД „Д.“-П. с клиентски номер [ЕГН] и ИТН 1066958, на основание посочената в т.1 „Справка за коригиране на сметката за електроенергия към Констативен протокол № 653/15.06.2020 г.“ от 16.072020г. и при липса на други дължими суми да възстанови доставката на електрическа енергия в обекта;

3. В 7-дневен срок след извършените действията по т. 1 и т. 2, [фирма] и [фирма] да уведомят КЕВР.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Решението е издадено от компетентен орган в предвидената от закона форма - взето е на закрито заседание на КЕВР в състав „Енергетика“, прието с шест гласа „за“. Настоящият състав приема, че административният акт е издаден от компетентен орган-по материя, по място и по степен. Оспореният акт е издаден от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията –чл. 22 ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл. 142 и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г.

Решението е в изискуемата писмена форма. От формална страна актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, като са изложени в достатъчна степен мотиви, за да бъде разбрана волята на регулаторния орган. Не се констатират съществени нарушения на административно производствените правила.

Видно от събраните в административното производство доказателства фактура с № [ЕГН]/23.07.2020 г. /за периода 25.01.2017г. - 25.04.2017г./ е издадена съобразно разпоредбите на чл. 49, ал. 1 и чл. 51 от Правила за измерване на количеството електрическа енергия (П.).

Съгласно разпоредбите на чл. 54, ал. 1 от О.: „В случай на неточно измерване и/или неизмерване на електрическата енергия, установено при проверка по реда на тези Общи условия, както и в случай че при метрологична експертиза по реда на тези Общи условия бъде установено несъответствие на метрологичните и техническите характеристики с нормираните, което се различава от установеното при проверка от [фирма], дружеството съставя констативен протокол и уведомява в срок от 7 (седем) дни Клиента и [фирма] за преизчислените количества електрическа енергия.“ Видно е, че справката за коригиране на сметката за електроенергия към констативен протокол № 653/15.06.2020 г. е изпратена заедно с Фактура № фактура № [ЕГН]/23.07.2020 г. на ТД „Д.“-гр. П., т.е. не е спазен 7 дневният срок в които е следвало да бъдат уведомени [фирма] и ТД „Д.“-гр. П.. Общите условия посочени по-горе задължават [фирма] преди издаване на фактурата задължително да уведоми [фирма] и потребителят в случая ТД „Д.“-гр. П.. Процедурата по издаване на процесната фактура безспорно не е спазена от [фирма] и са ограничени правата на другите страни по Договора. В тази връзка неоснователни са твърденията в жалбата, че Комисията се намесвала в гражданско-правните отношения между енергийното дружество и потребителя. Съобразно разпоредбите на Закона за енергетиката (ЗЕ) КЕВР се произнася именно по жалби на потребители срещу лицензианти и

регулирането на дейностите в енергетиката водоснабдяването и канализацията се осъществява от Комисия за енергийно и водно регулиране, съгласно чл. 10 от ЗЕ. В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от ЗЕ. КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато Комисията приеме жалба за основателна, с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са визирани в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета (Наредба № 3). Следователно, Комисията е органът, който законодателят изрично е оправомощил да разглежда подобни казуси в случая дружеството- жалбоподател като лицензиант не е спазил разпоредби на чл. 54, ал. 1 от О. с което е допуснал нарушение подробно изследвано от решението на КЕВР.

Съдът намира, че решението на КЕВР е законосъобразно, като при постановяването му не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, а материалния закон е приложен правилно. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. на основание чл. 143, ал. 1 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, административен съд С.-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] и Е. България Електроснабдяване“ ЕАД срещу Решение № Ж-664/21.10.2020 г., издадено от КЕВР, с което на дружествата са дадени задължителни указания на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], и [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплатят на КЕВР сумата от общо 100 /сто/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: